

Spring maar in je zwemboek

Stijn Moekaars en Hester van de Griff

Spring maar in je zwemboek

Wist je dat je kan spelen met letters? Of goochelen met woorden? Met poëzie kan het allemaal.

Klim mee op de Biebelebonte Boekenberg.

bak je broodje bij de lange groene draak.

Of wat dacht je van een verliefde zeemeermin

en zeemeerman? Huppel door de

lente, langs een zomerzee tot in de

brief van Sinterklaas. Geniet van

zoveel dingen en nog veel meer.

BIB-BOX ★

bingel

Haal meer uit dit boek!
Ga snel naar bingel.be.

www.vanin.be

VAN IN
a Synonym Company

BIB-BOX ★

boek op **bingel**

BIB-BOX ★

Spring maar in je zwembad

Stijn Moekaars

illustraties van Hester van de Grift

VAN IN

1. Goochelen met letters

Hoera, hoera en hiep

Biebelebonte boekenberg,
ik vind lezen echt niet erg
boven op de boekenberg.

Hoera, hoera en hiep,
voor de biebelebonte bie!

Biebelebonte boekenzee,
duik je lekker met me mee
in de diepe boekenzee?

Hoera, hoera en hiep
voor de biebelebonte bie!

Biebelebont boekenplein,
hier wil ik het liefste zijn,
op het grote boekenplein.

Hoera, hoera en hiep
voor de biebelebonte bie!

Biebelebont boekenfeest,
hier ben ik nog nooit geweest.
Welkom op het boekenfeest,
hoera, hoera en hiep
voor de biebelebonte bie!
Hiep hiep?
De bie!

De afgrij-elijke letter

Ik heb een gedichtje,
het i- niet zo heel erg lang.
Het mi-t wel een letter,
want van die letter
ben ik -uperbang.

Ik wilde iet- -chrijven
over een -appige appel-ien.
Maar dat ging niet,
die letter wilde ik niet zien.

Toen dacht ik aan een fiet-,
maar dat ding met twee wielen
draaide vierkant.
Zonder die letter ging het niet.

Ik begon te -idderen en te beven.
Wat moe-t ik nu beginnen?
Die letter kom je overal tegen,
in wel honderduizend zinnen.

Geen -lang, geen bo-aap,
geen -ligerende leguaan,
geen -al-a of -amba,
Overal lijkt die letter wel te -taan.

Goed, ik zal je het geheim vertellen
waarom ik die letter echt wil missen:
Als ik dat kronkeltje al maar zie,
begin ik spontaan te lispelen en te slissen.

Aa dee ha dee

Ik heb een klein probleempje,
't valt wat tegen, 't valt niet mee
Ik hol mezelf alweer voorbij,
want ik heb aa dee haa dee.

Het begint al bij het tandenpoetsen
in het ochtendgloren.

Er moet pasta op de borstel,
vliegt het dopje, hup, naar voren.

Dan naar achteren en dan, oh nee,
vliegt het dopje in 't wc.
't Is niet waar en potverdrie
't is door mijn aa dee haa dee.

Dan moet ik naar beneden gaan
langs de leuning van de trap.
Hé, dat gaat wel supersnel,
dat gaat lekker rap o rap.

Maar bij de allerlaatste tree
staat broer zijn schoen te binden.
Bots en knots en ai en buil
en dikke teen verbinden.

'k Wil wat choco op mijn brood
en steek mijn mes vlug in de pasta.
Maar mijn bord valt op de grond
en moe roept hard: 'Wat was dat?'

'Dat was Stijn, alweer,' roept zus
die boos kijkt naar haar kleren.
'Al die vlekken chocopasta.
Moet ik zo gaan leren?'

Ach, daar staat de schoolbus al
met driftig claxonneren.

'k Moet mijn jas en muts nog op
en zak met knuffelberen.

Want juf geeft straks een superfeest
voor alle kindjes van de klas,
met taart en boek en zoete koek
en beer waar ik haar mee verras.

Op school wil ik nog even sjotten,
hé, te gek, da's dolle boel.
Maar ik word echt nooit gekozen,
ik moet altijd in het doel.

Ik spring rond en hang de aap uit,
slinger aan de paal.

Lieve Mieke vindt het grappig.

Ze lacht het hardst van allemaal.

'Wat ben jij een gekke knul.

Ik vind jou oké.'

Hé, Mieke vindt mij superleuk,
zelfs met aa dee haa dee.

Ik grabbel in de grote zak
en geef haar vlug een beer.
'Alsjeblieft, die is voor jou.
Alsjeblieft, zeg 'k nog een keer.'

'Dank je wel,' zegt Mieke stil.
Ze neemt de knuffel mee.

'Wel voorzichtig zijn met beer
want ...

hij wiebelt en hij kriebelt,
hij joelt en hij kroelt,
hij huft en hij fluft,
hij balt en hij valt,
hij hottelt en hij bottelt,
maar ... hij valt echt wel mee,
zelfs met beren-aa-dee-haa-dee.'

2. Een beetje beest

De lange, groene draak

Er was eens een lange, groene draak,
die woonde in een heel groot bos.

Ze spuwde af en toe een vuurtje
en alle andere dieren riepen dan:

'Hé, draak, zit daar vanboven een schroefje los?'

'Een schroefje los?' vroeg de draak.

'Hoe kom je daar nu bij?'

Ik moet toch af en toe eens blazen:
een vuurtje of een walmpje, misschien
wat wolkjes, die horen ook bij mij.'

Alle dieren zeiden: 'Maar nee,
jij lange draak, zo groen en dom.

Wie stookt er nu een vuurtje in het bos
of een walmpje of wolkjes?
Stop daarmee, hup vooruit, kom.'

De draak werd een beetje verdrietig.
'Wat moet ik dan doen met al mijn vuur?
Moet ik het in de vriezer steken?
Stuur ik het naar de maan of
verkoop ik het in de winkel, lekker duur?'

'Ik heb een idee,' zei de vleermuis, toen
hij het verdriet van de draak daar zag.

'Ga eens naar de bakker,
die kan wel vuur gebruiken in zijn oven
en de bakker bakt toch elke dag.'

'Hé,' zei de draak toen tegen de vleermuis
en lachte naar hem met een brede glimlach.
'Dat ga ik doen.' Hij vroeg het aan de bakker,
en jawel, je gaat het niet geloven,
hij mocht vuur maken in de oven!

Nu bakt de draak warme broodjes,
hmmmm, lekker vers en elke dag.

Glimwormpje

Ik heb een potje,
een kleintje met een deksel erop.
Er zat zoete honing in,
maar nu is die helemaal op.

Ik heb het afgewassen,
eerst met mijn dikke vinger
en daarna met mijn tong.
Dit is het potje,
dit is hoe het begon.

Toen ging ik in het bos.
Daar hing tussen de bomen
een vuurvliegje te dromen,
van reizen en springerig mos.

Ik vroeg of ze mee wilde gaan.
Ze zei: 'Ja!' en sprong
in het potje, spontaan:
'Eén twee, hoepela!'

Ik nam haar mee naar huis,
het was al bijna nacht.
Eindelijk was ik thuis,
hier had ik op gewacht.

Mijn vuurvliegje stond stil
op het nachtkastje te glimmen.
Ik nam mijn boek
en wilde lezen
over avonturen en bergbeklimmen.

Opeens klonk er een gaapje.
'Ik doe mijn lichtje uit,'
zei het glimwormpje zacht.
'Ik heb zin in een lekker slaapje,
goede nacht ...'

Zeemeermin en zeemeerman

Zeemeermin sprak eens
op een zwoele zomeravond,
tot haar man, de zeemeerman:
'Liefie, weet jij hoe het wél kan?'
'Wat dan, honnepon?' vroeg zeemeerman.
die net een duikje nam
en even later, weer tevoorschijn,
't is te zeggen, boven water kwam.

Zeemeermin zei met een zucht:
'Ach lieve man, hoe ik met zo een vin,
mooie schoenen dragen kan.
Ik heb al gezocht in zo veel winkels,
gezocht op sites op internet.
Maar nergens, vind ik schoentjes,
die mij passen, zo prettig en koket.'

Zeemeerman wist het ook niet zo meteen en
zocht een oplossing voor dit probleem.

Tot hij plots een ingeving kreeg,
zo'n geweldig ontluisterende
en zijn zeemeermin
in haar zeemeerminse oren fluisterde:
'Ik heb iets voor jou,
iets veel mooier, veel praktischer
dan schoentjes, maar vooral zeker veel hipper.
Hier is voor jou deze geweldige roze flipper!'

Zeemeermin schoot uit haar sloffen,
euh, 't is te zeggen uit haar staartvin,
en riep zeemeerman boos en nijdig toe:
'Wat is dat nu voor een gedoe,
daar wil geen vrouw toch in,
zo'n roze geflipper is mij te min.'

Dus ben je op vakantie en zie je
een roze geflipper, ergens ver in zee,
dan weet je het wel zeker:
't is de zeemeerman,
want hij flippert daar nu mee.

3. Het jaar door

Tijdlijn

Ik ben een stukje van de tijdlijn.

Ik mag hier even zijn,
tussen geboren en dood
adem ik het leven in,
word ik langzaam groot.

Ik ben een stukje van de tijdlijn.

Ik kom jou ergens tegen,
in het park, de school,
het bos, ergens om het even,
ik maak tijd ...

om dit stukje tijdlijn

met jou te mogen delen.

Het is niet veel, ik weet het,
maar met lezen en spelen
raak je wel een eind.

Wij zijn een stukje tijdlijn,
een snaar die trilt
in er even zijn.

Laat je horen, hoe jij het wilt,
je hebt nog tijd,
zeg maar wat jij vindt.

Beste Sint

Hier ben ik weer, uw liefste kapoen.

U kent mij vast nog wel van vorig jaar,
want toen zette ik ook mijn schoen
met een wortel voor het paard
en voor uzelf een Cubaanse sigaar.

Aan het einde van dit jaar heb ik
ook weer mijn wensenbriefje klaar.

Ik hoef echt geen knuffel meer,
geen konijn, giraf of knuffelbeer.
Ik wil ook geen computergame,
niet voor 12 min of supercool, extreem.

Ik hoef geen snoep,
geen chocola of cuberdon,
geen speculaas of andere zoete troep,
geen zuurtjes, lange vingers, geen bonbon,
geen nougat, pepermunt of suikerspin,
geen zoethout, drop of een praline.

Ik wil geen racebaan en geen scheepsmatroos,
geen blokken, goochel- of een spellendoos,
geen lego, meccano of radio,
ik wil geen paard, zelfs geen hobbel.

Nee, beste Sint, want dit jaar
vraag ik enkel maar een talenknobbel.
Het mag een kleintje zijn,
maar wel een beetje die het doet.
Want mijn taal moet veel beter,
lieve Sint, echt, dat moet.

U kent dat wel, een talenknobbel die me helpt
hoe ik van letters woordjes in elkaar frutsel
en dan daarmee weer zinnen knutsel.
Dan plak ik die zinnen allemaal
achter elkaar in een tof verhaal.

Want lieve Sint, ik hou zo van een prachtig boek.

Dus als u ergens een talenknobbel voor mij vindt,
misschien ergens in een of andere hoek,
dan ben ik het hele jaar het allerzoetste kind.

Alvast hartelijk bedankt.

Uw lieve kapoen
Stijn

O ja. En geef uw paard mijn beste groeten,
daar gaat ie blij mee zijn.

Kerstruil

'Ik kan er niets aan doen,'
zei de kip tegen de kalkoen,
'maar ik mis zo iets vanbinnen.

Iets warms en hartigs,
iets wat alles vult.

Weet jij iets te verzinnen?'

'Klok,' zei de kalkoen toen zacht,
'ik heb wel iets bedacht.

Jij voelt dat knagende verlangen.

Wat dacht je van kerst,
met goed gevuld menu,
waar jij me mag vervangen?'

4. Uit het leven gegrepen

Draaimolen

Kom maar op de molen,
kom en zeg niet nee.
Ieder zijn eigen plekje,
kom en draai maar mee.

Later word ik brandweerman,
dan blus ik alle vuren.
Ik word poetsvrouw op kantoor,
met zeepsop ga ik schuren.

'k Wil het liefste voor de klas,
een schooljuf op het plein.
Een basketter, twee meter lang
maar nu ben ik te klein.

Een schrijver van een prachtig boek,
dat lijkt me supertof.

'k Word verkoper in de stad
van honderd meters stof.

'k Word verpleegster in het wit,
in een ziekenhuis.

Ik word zeker dierenarts
voor een slang, je vis of muis.

Later word ik architect,
dan teken ik wel uren.

Ik word liever metselaar,
dan metsel ik de muren.

Ik word zeker vuilnisman,
dat vind ik lekker vies.

Met mijn bril en hoge dot,
word ik directrice.

Kom maar op de molen,
kom en zeg niet nee.

Ieder zijn eigen plekje,
kom en draai maar mee.

Gat

Er zit een gat in mijn dak,
maar ik weet niet waar.
Het blijft maar lekken,
het is vreemd, echt raar.

Ik zat al op mijn knieën
naar dat lek te zoeken.

Ik kroop van links naar rechts,
zocht in alle hoeken.

Ik zette de boel onder water
om wat belletjes te ontdekken.
Maar hoe hard ik ook keek,
het begon nog meer te lekken.

Er werd al menig boompje
over dit probleem opgezet.
Maar het bleef maar druppen
en dat is het nu net.

Niemand kan het verhelpen,
het is een groot probleem.
Waar kan ik nu nog
met mijn lekkende dak heen?

Opnieuw laten maken
is een mogelijke, echte optie.
Maar ik krijg ik al buikpijn
als ik de rekening weer zie.

Ik heb een idee, het is gedurfd,
maar het is toch wel wat.

Ik laat het druppen en maak
een supergroot binnenzwembad!

Gebit

Oma geeft zo van die zoenen
van die natte, hoe dat komt?
Ach mijn oma, moet je weten,
heeft zo'n last van veel vergeten.
Ja, ze heeft, ja, ze heeft
geen tanden in haar mond.

Want haar gebit, ja dat zit,
in het glaasje naast haar bed.
En heel soms, moet je weten,
gaat mijn oma taartjes eten
en dan floept zij al haar tanden
netjes in haar servet.

Oma had nog al haar tanden,
lang geleden, in 't begin.
Maar mijn oma, moet je weten,
hield zo veel van snoepjes eten.
En ook in bruine chocola
zette zij haar tanden in.

Oma moest toen superdringend
naar de tandarts toe.
En dat mag je best wel weten,
want van zoveel snoepjes eten
krijg je gaatjes
en dat is een heel gedoe.

Ach, de tandarts heeft die dag
al haar tanden uitgetrokken.
En dat mag je nu wel weten:
want mijn oma moet nu eten
met lange tanden en een gebit
waar niet één echte tand in zit.

Nu vraagt ze op haar sokken
naar een mixer en een kom.
En dat mag je nu wel weten,
want mijn oma moet nu eten:
alle papjes met een lepel!
Ja, je weet nu wel waarom.

5. Over sprookjes en andere historische figuren

Merlijn

Merlijn de tovenaar
brouwde eens een vergeetdrankje.
Het was een vreemd groen sapje.
Maar toen hij ervan dronk,
was hij vergeten waarvoor het was ...
Snap je?

Noorman

Lars was een stoere Noorman,
hij woonde in het noorden.
Het was er bitter koud.
'Brr', zei Lars dan bars.
't Was een Noor van weinig woorden.

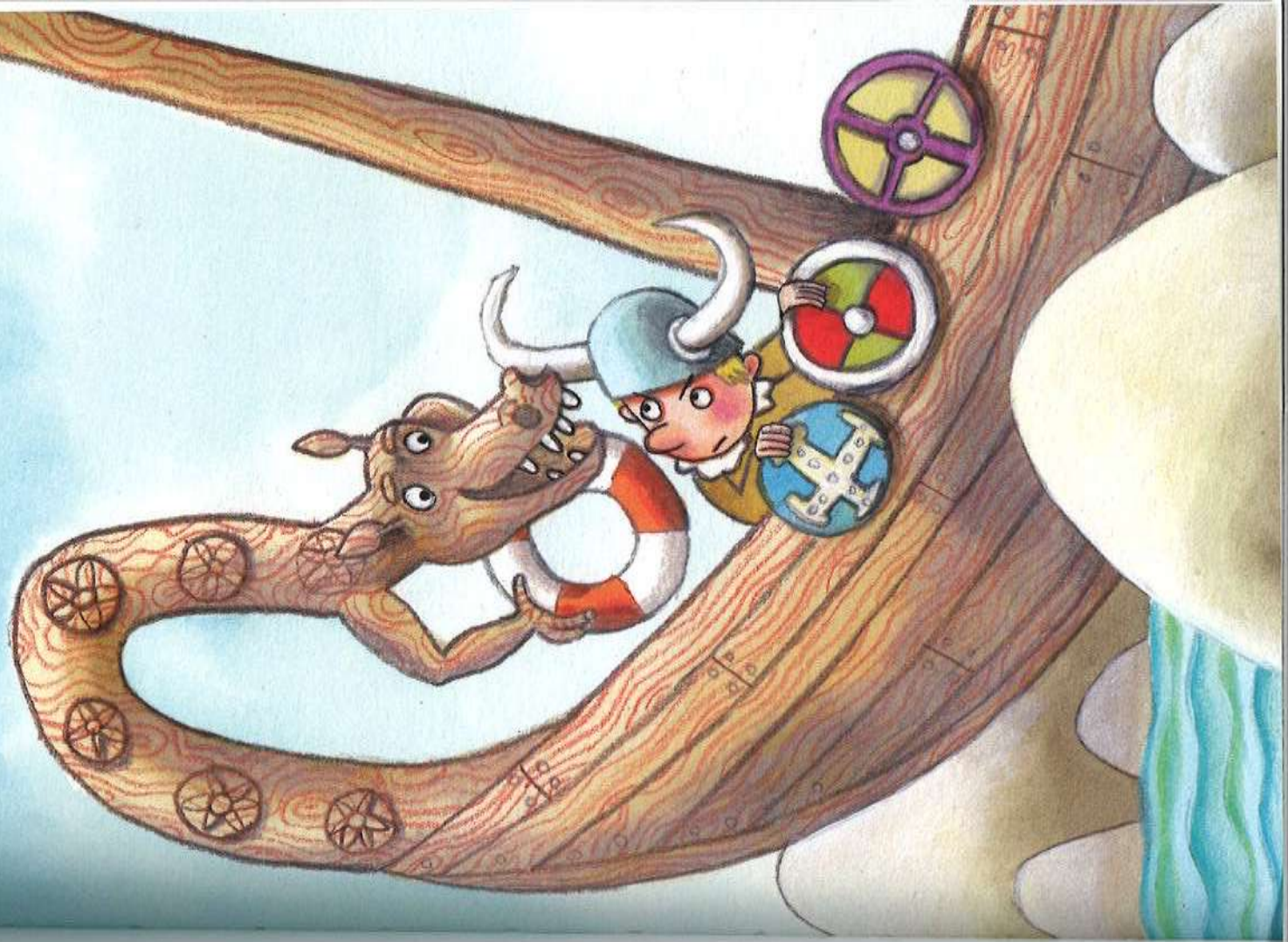
Die dag zat hij verdrietig
naar zijn boot te staren.
Hij zuchtte en hij pufte,
hij wilde zo graag varen.

Maar Lars de stoere Noorman
had een groot probleem.
Hij was wat bang van water.
Als kind wilde hij niet zwemmen.
'Brr', zei Lars bars,
'dat zwemmen komt wel, later.'

Ook toen hij een beetje groter werd,
was zwemmen niets voor Lars.
Hij probeerde met zijn dikke teen,
wat later met zijn ander been.
'Brr', zei Lars bars,
met veel tandengeknars.

Nu zit hij daar te staren
naar zijn boot met drakenkop.
'Ik kies nooit het ruime sop',
zegt stoere Lars
en hij krabt eens in zijn haren.
'k ben wel stoer, maar echt niet gek.
Ik bibber als een muis.
Geen water en niet varen,
ik blijf liever thuis.'

O ja, roep het van de hoogste torens:
een Viking heeft geen helm met hoorns,
geen helm met hoorns in zijn hok.
't Is toch zeker geen kapstok.

6. Ik voel, ik voel, wat jij niet voelt

Brief aan Cleopatra

Ik meen het, heus,
u hebt de mooiste neus.
En al ren ik nog de halve wereld rond,
tussen al die stapels neuzen,
is er geen enkele,
die ik nog mooier vond.

Maar dit is later wel gebleken:
het liep niet goed af,
toen u dat neusje
in Romeinse zaken begon te steken.

Mooi

Jij bent mooi,
nee, nee,
jij bent mooier,
of nee, nee,
jij bent de mooiste,
als ik jou zo zie
in je kooi.
Nee, nee,
in je kooier,
of nee, nee,
in je kooiste van goud.

Ach nee ...
Jij bent mooi bij mij,
zo zalig lekker vrij.
En zoals ik jou dan ken,
maak jij mij mooier
dan ik ben!

Dingen

Ik wilde jou
nog zoveel dingen.
Van glazen en deur
of jouw zoete geur,
een keuken en taart
als jij nu verjaart
of zwemmen in zinnen
om weer te beginnen
in vliegende vaart.

Ik wilde jou
nog zoveel dingen.
Over bergen en zee
of dansen met twee,
een brug en woestijn
een glas rode wijn
of dozen op zolder
en holder de bolder
verliefd willen zijn.

Ik wilde jou
nog zoveel dingen.
Maar weet je wat?
Ik zal ze een andere keer
voor jou komen zingen.

Over auteur **Stijn Moekaars**

Hallo, ik ben Stijn Moekaars. Ik woon in Bilzen met Ingrid en Vondel. Vondel is mijn hondje. Samen wandelen we elk dag. Of het nu regent of hard waait.

Van gedichten kan ik echt genieten. Ik kan vertellen hoe ik mij voel, wat ik van iets denk. Ik hou van humor. Dan zit er in mijn gedichtje een grapje verstopt.
Ik hou ook van muziek. Af en toe maak ik zelf een liedje. Dat begint vaak met een gedichtje. Daar bedenk ik dan een melodietje bij. Een voorbeeldje hiervan is 'Zwem eens in een boek'.

Ik ga vaak vertellen op school of in een bib. Mijn gitaar gaat altijd mee. Af en toe speel ik theater met mijn publiek. Het gaat over een ridder, die verliefd wordt op een prinses. Of ze gaan trouwen? Ik verklap het niet! Wil je nog meer boeken van mij lezen? Dat kan. In de bib vind je ze allemaal terug.

O ja, met een duikbril op kan je zelfs onder water lezen. Veel leesplezier!

Andere boeken van Stijn in BiB-BoX:

- Bor gaat om vis
- ▲ Het koninkrijk van Doem
- ◆ Aajsie van Zoerius
- ◆ Ontvoering op school
- Graaf Drak bij de tandarts
- Superheld Amina
- ★ Het spookschip

Over illustrator **Hester van de Grift**

Dieren vind ik leuk om te tekenen. Thuis hebben we een hondje dat Fien heet. Ze is al een oud damekje. Wandelen vindt ze nog wel leuk, maar niet te ver. Ze slaapt graag onder mijn tafel. Zo komt het dat Fien wel eens in een tekening terecht komt.